

Carta del Xúquer

A la meua vora han nascut i crescut municipis com Cuenca, Alarcón, Alcalá, Cofrentes, Cortes, Sumacàrcer, Antella, Benimuslem, Alzira, Albalat, Polinyà, Riola, Sueca, Fortaleny, Cullera i alguns més al llarg dels 500 km que recórrec. I a la vora de les meues fonts i afluent, en una superfície de 22.000 km², molts altres com Albacete, Albarracín, Minglanilla, Utiel, Requena, Albaida, Xàtiva, Alberic, Catadau, Alfarb, Carlet, L'Alcúdia, Carcaixent, Algemés, Corbera, Llaurí, etc. Fins i tot avui, amb els vostres canals de formigó, les meues aigües arriben a València i els pobles del voltant, als del Vinalopó i encara alimenten L'Albufera...

No fou per casualitat que tants pobles nasqueren en les meues riberes sinó per necessitat ja que l'aigua resulta imprescindible per a vosaltres, els humans, per beure i cultivar aliments. Jo vos donava la vida i quan les pluges descarregaven torrencialment vos duia fèrtils sediments amb les inundacions, i a voltes també destrucció i mort. La fúria del clima mediterrani ha provocat que jo vos fera mal a vosaltres i vosaltres ara em feu mal a mi amb la violenta tecnologia que heu desenvolupat, la nostra ha sigut sempre una relació difícil.

Amb multitud de pantans, ponts i canalitzacions m'heu deformat, inundant grans àrees i dessecant altres, fins a fer-me irreconeixible en alguns llocs. Les vostres aigües brutes encara m'arriben al Barxeta en Carcaixent i al Magre en Utiel i Requena, per exemple. Els residus d'adobs i plaguicides que m'aboqueu pertot em convertixen en el riu més contaminat d'Espanya, intoxicant la meua fauna, provocant mortaldats a voltes i intoxicant-vos a vosaltres també perquè amb eixes aigües contaminades regueu les hortalisses que després mengeu. A Cofrentes m'heu clavat una central nuclear que amenaça la meua salut, la vostra i la dels vostres innocents descendents, a més d'evaporar 20 hm³ d'aigua cada any. M'heu contagiats d'espècies exòtiques invasores com el carranc americà, el mosquit tigre, la mosca negra, la ludwigia, l'ailant i d'altres, que desplacen les autòctones i acaben molestant-vos a vosaltres mateixos.

Però sobretot em sobreexploteu, m'extraeu molta més aigua de la que tinc. A Cuenca duc una mitjana d'11 m³/s, a Sumacàrcer 49, a Alzira alguns dies no arribe als 4 i a Cullera sovint em deixeu pràcticament sense cabal. L'avarícia vos perd, heu transformat quantitat de secans en regadius a la Manxa, a les comarques d'Alacant i a les de València, en molts casos per tirar les collites després, i em furteu l'aigua per dalt (sols entre Tous i Cullera hi ha una dotzena de grans extraccions) i per baix (amb milers de pous il·legals per tota la conca), eixugant trams i baixant el nivell freàtic.

L'actual Pla Hidrològic repartix més aigua de la que hi ha, uns 200 hm³/any, creant falses expectatives i provocant noves transformacions de secans en regadius. L'organisme encarregat de racionalitzar l'ús de l'aigua, la CHX, continua autoritzant nous regadius i damunt m'ha deixat un cabal ecològic miserable, que no garantitza la meua supervivència ni la dels meus ecosistemes de ribera. Fa tres anys que els embassaments de la meua conca arrosseguen un dèficit d'uns 200 hm³ respecte a la mitjana (ja escassa) dels últims deu anys, una sequera crònica que no voleu reconèixer...

I les perspectives són a pitjor perquè tampoc feu cas de l'emergència climàtica que provoqueu amb tantíssims autos, incendis, consumisme, etc. Les temperatures puguen acceleradament també ací i amb elles es disparen les ones de calor, les sequeres, els regs, el consum d'energia, les plogudes torrencials, l'erosió, les plagues (que augmenten any rere any i que no eliminareu amb més verins, contaminant-me encara més), etc. etc. Tots voleu més aigua i cada volta hi ha menys, així doncs, com no comenceu a estalviar-ne tots i tancar almenys els darrers pous il·legals, prompte no tindreu aigua ni per mantindre els regadius tradicionals.

Per tot això, humans, jo vos pregue que sigueu racionals i rectifiqueu ja. Heu de ser nets i respectuosos amb el medi ambient (la vostra casa gran) i amb mi (el vostre vivificador), ja hi ha prou de formigó, de ponts i canals, de verins i de repartir l'aigua que no tenim! Heu de deixar cabals ecològics suficients per a mi i per als meus afluents, no podeu assecar-nos, com teniu al germà Túria des de molts km abans de la seua desembocadura, perquè a la llarga això duria la desertificació del territori i la vostra pròpia desaparició...